

**HOF VAN BEROEP
TE GENT**

1^e kamer

**terechtzing
van
5 februari 2009**W.B.N.
afwijzing verzoek
tot erkenning als
staatloze**2008/AR/1232**

in de zaak van:

[REDACTED]
geboren te Almaty (elders: Alma-Ata)(voormalige USSR) op [REDACTED]
[REDACTED] 1967,
met opeenvolgend de nationaliteit van de Unie van Socialistische
Sovjetrepublieken en van de republiek Kazachstan,
wonende te [REDACTED]
doch woont kiezende bij zijn raadsman, hierna vermeld, te 9000
GENT, Koning Albertlaan 128,

appellant op eenzijdig verzoekschrift,
hebbende als raadsman mr. VAN ASSCHE Pieter, advocaat te 9000
GENT, Koning Albertlaan 128

wijst het hof het volgend arrest:

Gelet op bovenstaand verzoekschrift;

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 9 mei 2008 heeft
[REDACTED] tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep
ingesteld tegen het vonnis van 4 april 2008, op tegenspraak gewezen
door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, tiende kamer.

Hij werd gehoord in raadkamer en de neergelegde conclusies en
stukken werden ingezien.

Er werd kennis gegeven van het advies van het openbaar ministerie,
uitgebracht door advocaat-generaal [REDACTED], aan
appellant, die in de gelegenheid werd gesteld hierop te repliceren.

voorgaanden

1. [REDACTED] (hierna genoemd appellant), geboren op [REDACTED] [REDACTED] 1967 te Almaty (volgens andere stukken: Alma-Ata) (in de vroegere U.S.S.R.), vraagt te worden erkend als staatloze, overeenkomstig het Verdrag van New York van 28 september 1954, goedgekeurd bij de wet van 12 mei 1960.

2. Na bij niet bestreden tussenvonnissen van 4 januari 2008 de debatten te hebben heropend, teneinde appellant toe te laten aan te tonen dat hij het staatsburgerschap van de staat Kazachstan heeft verloren en standpunt in te nemen over de mogelijkheid om dit staatsburgerschap opnieuw aan te vragen, heeft de eerste rechter bij vonnis van 4 april 2008 het verzoek van appellant afgewezen.

X De rechter steunt zich daarbij op de overweging dat appellant bij zijn aankomst in België heeft verklaard de Kazachse nationaliteit te bezitten en in het bezit bleek van een Kazachse identiteitskaart, dat hij niet aantoont dat hij de Kazachse nationaliteit heeft verloren en het bewijs daarvan niet wordt geleverd door de vaststelling dat de Kazachse ambassade zijn brieven niet heeft beantwoord.

X 3. Appellant blijft op het standpunt dat hij krachtens artikel 21, 4° van het Kazachs wetboek van nationaliteit zijn staatsburgerschap heeft verloren, omdat hij sinds meer dan drie jaar zijn permanente verblijfplaats heeft buiten de grenzen van Kazachstan en zich in deze periode niet heeft laten registreren bij een diplomatieke vertegenwoordiging.

Hij meent dat nu zijn briefwisseling onbeantwoord blijft, hij door de bevoegde instanties wordt belet het positief bewijs te leveren van het verlies van het staatsburgerschap van de republiek Kazachstan.

4. Het openbaar ministerie adviseert de afwijzing van het hoger beroep, omdat appellant in België is aangekomen met een identiteitskaart die zijn Kazachse nationaliteit bevestigt en uit niets blijkt dat hij deze nationaliteit heeft verloren.

beoordeling

1. Appellant betwist niet dat hij in 2000 in België is binnengekomen als staatsburger van Kazachstan. Hij houdt evenwel voor dat hij dit land is ontvlucht omwille van problemen met de autoriteiten en dat hij sinds 2000 geen enkel contact meer heeft gehad met de ambassade van zijn land of met enige consulaire dienst.

Volgens hem heeft hij hierdoor de Kazachse nationaliteit verloren, nu de Kazachse wetgeving voorziet dat wie in het buitenland verblijft en gedurende drie jaar, zonder gegronde reden, geen contact zoekt met de consulaire dienst, automatisch de nationaliteit van Kazachstan verliest (artikel 21 van het wetboek van nationaliteit van Kazachstan).

2. Toen hij op 1 november 2000 in België aankwam heeft appellant verklaard dat hij over de Kazachse nationaliteit beschikte en tot staving hiervan legde hij een identiteitskaart voor.

Artikel 21.4° van de wet op het staatsburgerschap van de republiek Kazachstan bepaalt:

"Het staatsburgerschap van de Republiek Kazachstan wordt verloren wanneer een Kazachs staatsburger, die zijn permanente verblijfplaats buiten de grenzen van Kazachstan heeft, zich niet heeft laten registreren bij een diplomatieke vertegenwoordiging gedurende drie jaar, zonder geldige reden".

Artikel 7 van dezelfde wet bepaalt echter dat het verblijf in het buitenland van een Kazachs staatsburger niet automatisch leidt tot het verlies van het staatsburgerschap. Uitgangspunt is dat het Kazachs staatsburgerschap op grond van de grondwet (artikel 10) niet kan worden ontnomen.

Dienvolgens brengt een verblijf van meer dan drie jaar in het buitenland, zonder zich te laten registreren, niet automatisch het verlies van het staatsburgerschap met zich mee.

Het decreet van de President van de republiek Kazachstan n° 3120 van 27 september 1996 verduidelijkt voormeld artikel 21 van de wet op het staatsburgerschap. Volgens artikel 30 van dit decreet registreren de consulaten van Kazachstan het verlies van het staatsburgerschap. Het hoofd van het consulaat beoordeelt zelfstandig of de betrokkene zich op grond van een geldige reden niet tijdig bij het consulaat heeft gemeld en indien dit niet het geval is, kan het hoofd van het consulaat het staatsburgerschap ontnemen.

X Artikel 31 van het decreet bepaalt evenwel dat de registratie van het verlies van het staatsburgerschap slechts kan gebeuren nadat de betrokkene op de hoogte is gesteld van de redenen en de basis voor zijn verlies.

X Nu appellant noch een attest van het consulaat overlegt waaruit blijkt dat hij niet meer als Kazachs staatsburger staat geregistreerd, noch een schrijven van het consulaat waaruit blijkt dat hij, conform artikel 31 van het decreet, op de hoogte werd gesteld van de redenen en de basis voor het verlies van het staatsburgerschap, faalt hij in zijn bewijslast. Het statuut van staatloze kan hem niet worden toegekend, aangezien vaststaat dat hij het Kazachse staatsburgerschap bezat en niet wordt aangetoond dat hij deze nationaliteit heeft verloren.

Verdere opzoekingen door het openbaar ministerie, zoals appellant vraagt, kunnen hier geen verandering in brengen. Het hoger beroep is ongegrond.

OP DIE GRONDEN,

HET HOF,

recht doende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar, doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Verwijst appellant in de kosten van de beroepsinstantie, die aan zijn zijde niet dienen te worden begroot daar zij hem ten laste blijven.

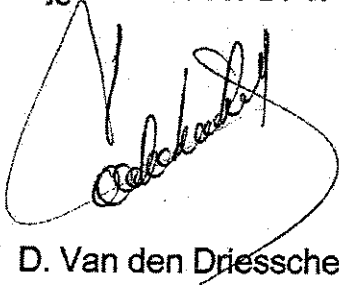
Aldus gewezen door de **EERSTE KAMER** van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

D. FLOREN, raadsheer-wnd. voorzitter,

G. JOCQUE, raadsheer,

B. WYLLEMAN, raadsheer,

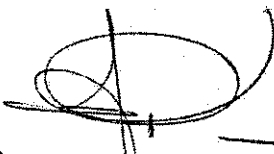
en uitgesproken door de raadsheer-wnd. voorzitter van de kamer in raadkamer op **VIJF FEBRUARI TWEEDUIZEND EN NEGEN**, bijgestaan door D. VAN DEN DRIESSCHE, griffier.

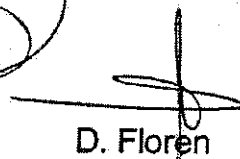
D. Van den Driessche

B. Wylleman

G. Jocqué

D. Floren

rep.nr. 2009/166

Aangeboden op 06 FEB. 2009
Niet te registreren;

177/1:

De e.s. inspecteur,
M. CASSAN